

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas artikli 6 lõike 2 punkti b [nüüd artikli 26 lõike 1 punkt b] tuleb tõlgendada nii, et kupongi andmist töötajale tööandja poolt vastavalt töölepingule tuleb käsitada teenuste osutamisenä, kui töötaja kasutab kupongi isiklikuks tarbeks?
3. Kui kupongi andmine ei ole tasu eest teenuse osutamine artikli 2 lõike 1 tähenduses ja kui seda ei tule käsitada artikli 6 lõike 2 punktis b sätestatud teenuste osutamisenä, siis kas artikli 17 lõiget 2 [nüüd artikkel 168] tuleb tõlgendada nii, et tööandjal on lubatud nõuda tagasi käibemaksu, mida ta on tasunud kupongi ostmisel ja selle andmisel töötajale vastavalt töölepingule, kui töötaja kasutab kupongi isiklikuks tarbeks?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EM kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

valitakse kontrollitavad laevad, mis ei ole kalalaevad ega kuni 12 reisija lõbusõidulaevad.

Direktiivi 2000/59 artikli 11 lõike 2 punkt c näeb ette, et kui pädev asutus ei ole sellise kontrollimise tulemusega rahul, tagab ta, et laev ei lahku sadamast enne laevaheitmete ja lastijäätmete üleandmist sadama vastuvõtuseadmetesse vastavalt artiklitele 7 ja 10.

Eesti Vabariik on teatanud oma kavatsusest täiendada siseriiklikke õigusnorme, et direktiiv nõuetekohaselt üle võtta. Komisjonini ei ole jõudnud teavet niisuguste muudatuste kehtestamise kohta.

(¹) EÜT L 332, lk 81; ELT eriväljaanne 07/05, lk 358.

30. jaanuaril 2009 esitatud hagi – Euroopa Ühenduste Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-46/09)

(2009/C 90/18)

Kohtumenetluse keel: eesti

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: E. Randvere ja K. Simonsson)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Eesti Vabariik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/59/EÜ (¹) laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates siseriiklikku õigusesse nõuetekohaselt üle võtnud, siis on Eesti Vabariik rikkunud selle direktiivi artiklist 11 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2000/59 artikli 11 lõike 2 punktist a nähtub, et Eesti Vabariik on kohustatud kehtestama kriteeriumid, mille alusel

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tingsrätt Stockholm (Rootsi) 6. veebruaril 2009 – Konkurrensverket versus TeliaSonera Sverige AB

(Kohtuasi C-52/09)

(2009/C 90/19)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tingsrätt Stockholm

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Konkurrensverket

Vastustaja: TeliaSonera Sverige AB

Menetluse astuja: Tele2 Sverige Aktiebolag

Eelotsuse küsimused

1. Millistel tingimustel on rikutud EÜ artiklit 82 erinevuse tõttu vertikaalselt integreeritud ettevõtja poolt konkurentidele võrguteenuste turul müüdava ADSL-ühenduse jaoks kasutatava toote müügihinna ja selle hinna vahel, mida kõnealune ettevõtja küsib selle toote eest lõpptarbijaturul?

2. Kas esimesele küsimusele vastates on asjaspepuutuvad üksnes turgu valitsevas seisundis ettevõtja poolt lõpptarbijatele kehtestatud hinnad või tuleb arvesse võtta ka konkurentide poolt lõpptarbijaturul kehtestatud hindu?

3. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab asjaolu, et turgu valitsevas seisundis ettevõtjal puudub regulatiivne kohustus tooteid võrguteenuste turul tarnida, kuid ta on otsustanud seda omal algatusel teha?
4. Kas selleks, et esimeses küsimuses kirjeldatud tegevus kujutaks endast turgu valitseva seisundi kuritarvitamist, peab olema tuvastatud konkurentsivastane mõju, kui jah, siis kuidas seda kindlaks teha?
5. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab turgu valitsevas seisundis ettevõtja turuvõim?
6. Kas selleks, et esimeses küsimuses viidatud tegevust valitseva seisundi kuritarvitamisena käsitada, peab seda tegevust teostaval ettevõttel olema turgu valitsev seisund nii võrguteenuste turul kui ka lõpptarbijaturul?
7. Kas selleks, et esimeses küsimuses viidatud tegevust valitseva seisundi kuritarvitamisena käsitada, peab turgu valitsevas seisundis ettevõtja toode või teenus võrguteenuste turul olema hädavajalik tema konkurentidele?
8. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab see, kas tarneid tehakse uutele klientidele?
9. Kas selleks, et esimeses küsimuses viidatud tegevust turgu valitseva seisundi kuritarvitamisena käsitada, peab turgu valitsevas seisundis ettevõtja saama talle tekkinud kahjumi hiljem tagasi teenida?
10. Kas asjaolu, et kõrge investeerimisnõudlusega turul toimuvad tehnoloogilised muutused, mõjutab vastust esimesel küsimusele, näiteks mõistlike asutamiskulude ja kujunemisfaasis võimaliku kahjumiliku müügi osas?

Põhikohtuasja pooled

Hageja/Kaebuse esitaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Kostja/Vastustaja: Loyalty Management UK Limited.

Eelotsuse küsimused

„Olukorras, kus maksukohustuslane („programmikorraldaja“) haldab mitmeosalist püsikliendiprogrammi („programm“), mille kohaselt programmikorraldaja sõlmib järgmisi erinevaid kokkuleppeid:

- i) kokkulepped erinevate ettevõtjatega (edaspidi „sponsorid“), mille alusel sponsorid väljastavad „punkte“ klientidele („punktikogujad“), kes ostavad sponsoritelt kaupu ja teenuseid, ning sponsorid teevad makseid programmikorraldajale;
- ii) kokkulepped punktikogujatega, mis näevad ette, et kui nad ostavad sponsoritelt kaupu ja/või teenuseid, saavad nad punkte, mida nad võivad vahetada kaupade ja/või teenuste vastu; ja
- iii) kokkulepped erinevate ettevõtjatega (tuntud kui „tarnijad“), mille alusel tarnijad kohustuvad muu hulgas pakkuma kaupu ja/või osutama teenuseid punktikogujatele väiksema hinnaga, kui tuleks muidu maksta, või tasuta, kui punktikoguja lunastab oma punkte, ning programmikorraldaja maksab tarnijatele „teenustasu“, mis on arvatud vastavalt asjakohase perioodi jooksul selle tarnija juures lunastatud punktide arvule:

1. Kuidas tuleb tõlgendada nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikleid 14, 24 ja 73 (varem nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ⁽²⁾ artiklid 5 ja 6 ning artikli 11 osa A lõike 1 punkt a), kui programmikorraldaja teeb makseid tarnijatele?

2. Kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et sellised programmikorraldaja poolt tarnijatele tehtud maksed on:

- a) üksnes vastutasu tarnijate poolt programmikorraldajale teenuste osutamise eest või
- b) üksnes vastutasu tarnijate poolt punktikogujatele kaupade pakkumise ja/või teenuste osutamise eest või

Eelotsusetaotlus, mille esitas House of Lords (Ühendkuningriik) 6. veebruaril 2009. aastal – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs versus Loyalty Management UK Limited

(Kohtuasi C-53/09)

(2009/C 90/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

House of Lords